

BEROEP

door

de vovw. 01/21/05/10

D.M.

B.P.

Nr. van het vonnis : 1565

Nr. van het Parket : BG.66.L5.5444-07 FL

Nr. van het Repertorium : 2625

**DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE, VIJFTIENDE KAMER, zetelende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken :**

IN DE ZAAK, ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie,

*bij wie zich voegde als burgerlijke partij ter zitting van 23.03.2010*

De Gewestelijk Stedenbouwkundige Inspecteur, voor het grondgebied van de provincie met kantoren te

- met een vordcing zoals gesteld in de nota neergelegd ter zitting van 23.03.2010, gericht tegen de gedaagden ;

- vertegenwoordigd door meester loco meester |  
advocaat te ;

**tegen :**

1.  
geboren te op  
vleeshandelaar,  
wonende te ;

vertegenwoordigd door meester advocaat te

2.  
pevestigd te ;  
voor wie optreedt als lasthebber ad hoc, meester advocaat te

vertegenwoordigd door meester advocaat te

**Gedaagd om :**

te 2007, doch voor 27 augustus 2007

**DE EERSTE EN DE TWEDE :**

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99,1-1, 146-1°, 146-9e lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999), zoals laatst gewijzigd bij decreet van 27.03.2009 (B.S. 15.05.2009) en zoals thans gecoördineerd als Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, en bij inbreuk op art. 4.2.1.a) en art. 6.1.1. alinea 1-1° van deze Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een bouwwerk te hebben verricht,

namelijk een berm aarde te hebben aangelegd, gemiddeld 3,2 meter hoog, over een lengte van 110 meter, met een volume geraamd op 14.784 kubieke meter, zonder stedenbouwkundige vergunning,

- ligging
- kadaster
- oppervlakte : 85 are en 92 centiare
- eisenaar :

\*\*\*\*\*

Gelet op de dagvaarding aan de gedaagden betekend.

Gezien de stukken van de bundel.

Gelet op het tussenvonnissen dd. 02 februari 2010.

Gelet op de vordering van de burgerlijke partij.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de raadsman van de eerste gedaagde in zijn antwoorden en verdediging.

Gehoord de raadsman van de tweede gedaagde in zijn antwoorden en verdediging.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

## OP STRAFGEBIED

### 1. Verbeteren dagvaarding :

de dagvaarding dient te worden verbeterd als volgt :

*"... bij inbreuk op art. 4.2.1.4° en art. 6.1.1.alinea 1-1° zonder voorafgaandelijke stedenbouwkundige vergunning, het reliëf van de bodem aanmerkelijk te hebben gewijzigd, onder meer door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt"*

- ligging :
- kadaster :
- eigenaar

### 2. Aanvullen dagvaarding :

De hekklagen worden vervolgd om

te in 2007, doch voor 27 augustus 2007

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99, 1-1, 146-1°, 146-9e lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999), zoals laatst gewijzigd bij decreet van 27.03.2009 (B.S. 15.05.2009) en zoals thans gecoördineerd als Vlaamse Codex Ruimtelijke ordening, en bij inbreuk op art. 4.2.1.a) en art. 6.1.1. alinea 1-1° van deze Vlaamse Codex Ruimtelijke ordening, zonder voorafgaandelijke stedenbouwkundige vergunning een bouwwerk te hebben verricht,

namelijk een berm aarde te hebben aangelegd, gemiddeld 3,2 meter hoog, over een lengte van 110 meter, met een volume geraamd op 14 784 kubieke meter, zonder stedenbouwkundige vergunning,

- ligging :
- kadaster
- oppervlakte 85 are en 92 centiare
- eigenaar

De inbreuk werd vastgesteld bij proces-verbaal dd. 27.08.2007 van de politiezone

De verbalisanten akteren ten titel van inlichting dat op het stuk grond langs de reeds een 5 a 6 jaar grond was gestort die afkomstig was van de nieuwbouw van een versnijderij van het slachthuis. zou daar thans nog een deel grond, afkomstig van de werken aan zijn paardenfokkerij hebben bijgestort en alles hebben laten nivelleren. De werken waren reeds afgelopen, er werd reeds gras ingezaaid om er schapen te laten grazen

verklaarde op 17.08.2007 :

*"Er is genivelleerd voor de paardenfokkerij. De grond van de nivellering werd opgevoerd langs de bij de rest van de grond die er al een 5 à 6 tal jaren lag."*

Uit de thans door de beklaagden ter zitting neergelegde stukken blijkt

- dat de op 14.11.2001 een stedenbouwkundige vergunning bekwam voor het verbouwen en uitbreiden van het slachthuis : aanbouwen van 3 frigo's en een laadkade ;

dat de op resp. 15.05.2003, 16.05.2003, 17.05.2003 en 30.09.2003 uitvoerden voor op het adres verwijderen berm, wegruimen + stapelen aarde oude berm, aanleg talud voor beplanting, aanleg parking, nivelleren aarde met bulldozer ;

- dat het aantal kubieke meter afgevoerde grond toen ca. 7.000 m<sup>3</sup> bedroeg, blijkens attest dd. 11.02.2010 van architect

Het actuele totale volume van de berm bedraagt ongeveer 14.784 m<sup>3</sup>, wat betekent dat door de nivellering van de paardenfokkerij in 2007 nog een goeie 7.000 m<sup>3</sup> aarde bijkomend op het perceel werd aangevoerd.

De dagvaarding dient dan ook te worden aangevuld als volgt :

"te op 15.05.2003, 16.05.2003, 17.05.2003, 30.09.2003 en in 2007, doch voor 27 augustus 2007"

### 3. Overschrijving in het hypotheekkantoor en in het Vergunningenregister.

De dagvaarding werd op 02.11.2009 overgeschreven op het hypotheekkantoor en ingeschreven in het vergunningenregister van

### 4. Verjaring van de strafvordering.

De aan de beklaagden ten laste gelegde feiten, omschreven onder de tenlastelegging zoals aangevuld zijn, voor zover ze bewezen zijn, in hooftde van de beklaagden de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet, daar zij onderling verbonden zijn door eenheid van doel en verwezenlijking, waarvan de termijn van verjaring voor het geheel van de feiten, die elk onderling niet gescheiden zijn, door een langere termijn dan de verjaringstermijn, slechts begint te lopen vanaf het laatste ten laste gelegde feit, i.e. op 01.01.2007 (de voor de beklaagden meest gunstige datum). Sederdien zijn geen vijf jaar verstreken. De strafvordering lastens de beklaagden is niet vervallen door verjaring.

De omstandigheid dat een strafbaar feit een allopand misdrijf uitmaakt, sluit niet uit dat het, samen met andere feiten, één voortgezet misdrijf vormt.

(Cass. 6 januari 2004.

Arr. Cass.,

## 5. Beoordeling.

Door de gegevens van het opsporingsonderzoek en door het onderzoek ter terechtzitting is de tenlastelegging, zoals verbeterd en aangevuld, in hoofde van de eerste beklaagde bewezen.

Door de gegevens van het opsporingsonderzoek en door het onderzoek ter terechtzitting is de tenlastelegging, zoals verbeterd en aangevuld, in hoofde van de tweede beklaagde bewezen.

De beklaagden hebben zonder stedenbouwkundige vergunning het reliëf van de bodem van het betrokken perceel aanmerkelijk gewijzigd. Ze hebben de uitgegraven grond van de uitbreiding van de en de en van de nivellering van de paardenfokkerij op het betrokken perceel gestort. Het betreft een zwaarwichtige reliëfwijziging van gemiddeld 3,2m hoog over een gemiddelde lengte van 110m en een breedte van 42m exclusief talud. Het gaat hierbij over een volume van ongeveer 14.784 m<sup>3</sup>. De feiten worden overigens niet betwist.

Er werd een regularisatievergunning aangevraagd die zowel door het College van Burgemeester en Schepenen op 18.03.2008 als door de Bestendige Deputatie op 11.12.2008 werd geweigerd.

6. Met de wet van 4 mei 1999 werd in het Belgisch straf- en strafprocesrecht de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen ingevoerd (B.S. 22 juni 1999 en van kracht sinds 2 juli 1999).

Een rechtspersoon is krachtens artikel 5 Sw. strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

Een cumulatie in de vervolging van rechtspersoon en natuurlijke persoon is mogelijk.

Wanneer de geïdentificeerde natuurlijke persoon het misdrijf wetens en willens heeft gepleegd, dan kan hij samen met de rechtspersoon veroordeeld worden.

Dit betekent dat de natuurlijke persoon de inbreuk bewust en vrijwillig moet hebben gepleegd. Dit vereist geen bijzonder opzet.

In casu brengt dit met zich dat rechtspersoon en natuurlijke persoon samen kunnen vervolgd en veroordeeld worden.

De beklaagden kunnen bezwaarlijk voorhouden dat het misdrijf met wetens en willens door hen is gepleegd.

De eerste beklaagde was ten tijde van de feiten voorzitter van de Raad van Bestuur en enige gedelegeerd bestuurder van de vennootschap. Hij is het orgaan van de rechtspersoon. Als natuurlijke persoon is hij strafrechtelijk verantwoordelijk. Als leidinggevend persoon heeft hij de bevoegdheid enerzijds om de nodige beslissingen te nemen opdat de op de rechtspersoon rustende wettelijke verplichtingen zouden worden nageleefd en anderzijds, om toe te zien op de uitvoering van deze beslissingen.

Het misdrijf werd gepleegd ten behoeve van de exploitatie van de die daar ook economisch voordeel uit haalt.

### 7. Nopens de strafmaat.

De beklaagden hebben doelbewust het bouwmisdrijf gepleegd. Zij gaan er ten onrechte van uit dat hun eigen belang hoger staat dan de ruimtelijke ordening die de gemeenschap door de strafwet gehandhaafd wil zien.

Ze hebben gehandeld vanuit de overtuiging dat de uitgevoerde werken wel zouden blijven en zonodig maar geregulariseerd moesten worden. Ze hebben aldus niet het minste respect gehad voor de stedenbouwkundige regels.

De eerste beklaagde is niet aan zijn proefstuk toe. Hij werd in 2003 reeds veroordeeld uit hoofde van gelijkaardige feiten. Deze veroordeling heeft bij hem geen gedragsverbetering kunnen veroorzaken.

Het opleggen van een effectieve geldboete zoals hierna bepaald komt passend voor teneinde de beklaagden ertoe aan te zetten de desbetreffende reglementering te respecteren.

## 8. Nopens de herstellvordering.

8.1. De herstellvordering voor de strafrechter is afhankelijk van de beslissing van het parket om al dan niet te vervolgen (cfr. Arbitragehof 28 maart 2002, T.M.R. 2002, afl. 3, 233) en wordt derhalve slechts bij de strafrechter door de strafvordering aanhangig gemaakt.

De herstellvordering werd in casu ingesteld door het op 28.10.2009 aan de beklagden betekende dagvaardingsexploot.

De vordering van de bestuurlijke overheid tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand is, hoewel zij tot de strafvordering behoort, van burgerlijke aard zodat deze vordering niet kan verjaren vóór de strafvordering.

Wanneer de vordering tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand tijdig voor de strafrechter is ingesteld, loopt de verjaring ervan niet meer totdat een in kracht van gewijsde gegane beslissing het geding beëindigd heeft.

(Cass. 13 mei 2003, R.W. verkort), 1219, noot G. Debersaques, "De in stedenbouw voor de strafrechter gebrachte herstellvordering verjaart niet vóór de strafvordering.", T.M.R. 2003, 617, noot P. Vansevenant, "De verjaring van de herstellvordering : het arrest van 13 mei 2003 nader bekeken" en T.R.O.S. 2003, 396, Publius, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, Wat is nieuw ?, UGA, p. 145, nr. 224)

8.2. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vordert in zijn brief dd. 20 mei 2009 het herstel van de plaats in haar oorspronkelijke staat, wat impliceert dat de reliëfwijziging moet teniet gedaan worden door de opgehoogde grond af te voeren naar een erkende en als dusdanig vergunde stortplaats (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein.

Artikel 6.1.41 § 1 V.C.R.O. bepaalt : "*Naast de straf kan de rechtbank bevelen de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken, en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of een geldsom te betalen gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen ( )*"

Deze bepaling moet worden gelezen in de context van artikel 159 van de Grondwet, krachtens hetwelk de hoven en de rechtbanken geen gevolg mogen geven aan de bestuurshandelingen die niet met de wetten overeenstemmen. De rechtbank dient de herstellvordering op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet dan wel of ze op machtsoverschrijding of machtsafwendings berust. Meer bepaald dient de rechtbank na te gaan of de beslissing van het bevoegde bestuur om het herstel van de plaats in de vorige toestand te vorderen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Wanneer vastgesteld wordt dat de vordering van de overheid steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onmedelbaar is, moet de rechtbank deze vordering zonder gevolg laten.

Wanneer de wettigheid van de vordering tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand wordt aangevochten, gaat de rechter bovendien in het bijzonder na of deze vordering niet kennelijk onredelijk is. Hij kan niet zelf de redelijke herstelmaatregel bepalen, maar enkel oordelen of het bestuur in redelijkheid is kunnen komen tot de beslissing een bepaalde wijze van herstel te vorderen. Rekeninghoudende met de appreciatie- en beleidsbevoegdheid van het bestuur kan de rechter die beslissing slechts marginaal toetsen. Aldus wijst hij de herstellvordering alleen dan af indien zij kennelijk onredelijk is.

De onstandigheid dat de herstelmaatregel van de afbraak een "straf" is in de zin van artikel 6.1 E.V.R.M. en artikel 14.1 I.V.B.P.R. brengt enkel mee dat de waarborgen van die bepalingen moeten worden in acht genomen, maar niet dat die maatregel in de Belgische wetgeving van strafrechtelijke aard is, zodat de strafrechter daarover met volheid van rechtsmacht zou moeten kunnen oordelen.

In stedenbouwzaken moet de rechtspleging die tot het bevelen van het herstel leidt, in haar geheel, dit is het optreden van het vorderende bestuur in combinatie met de beoordeling van dit optreden door de rechter, aan de voorwaarden van artikel 6.1 E.V.R.M. worden getoetst.

De beklaagde die het voorwerp uitmaakt van een herstellvordering, kan voor de gemachtigde ambtenaar alle elementen naar voor brengen waarvan hij meent dat zij pertinent kunnen zijn.

Voor de strafrechter kan de beklaagde de gevorderde maatregel betwisten wegens willekeur, onredelijkheid, gebrek aan bewijskrachtige gegevens, het gronden van de beslissing op gegevens die geen verband houden met de zaak of nog het verwaarlozen van pertinente gegevens.

Wanneer de rechter bij de uitoefening van zijn wettigheidstoezicht oordeelt dat de bestuurlijke overheden niet met de vereiste onpartijdigheid een keuze hebben gemaakt tussen de verschillende in artikel 149 § 1 Stedenbouwwet 1999 bedoelde wijzen van herstel, kan hij de door die overheden ingestelde vordering verwerpen, zonder die vordering verder nog op haar interne en externe wettigheid te moeten toetsen. Dit alles doet evenwel aan de verplichting tot terughoudendheid van de rechter bij de beoordeling van de appreciatiebevoegdheid van het bestuur niets af.

De rechtspleging die in stedenbouwzaken tot het herstel leidt, voldoet aan de waarborgen van artikel 6.1 E.V.R.M. en artikel 14.1 I.V.B.P.R. en vereist niet dat de strafrechter op alle punten, zowel in feite als in rechte, de beslissing van het bestuur moet kunnen beoordelen en overeenkomstig zijn appreciatie hervormen.

((Cass. 4 november 2008, R.W

De rechtbank is van oordeel dat, in acht genomen de motieven aangehaald in de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, de vordering niet steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is. De vordering is toereikend gemotiveerd door de overweging dat

het gaat om een zwaarwichtige reliëfwijziging van gemiddeld 3,2m hoog over een gemiddelde lengte van 110m, een breedte van 42m exclusief talud en totaal volume van ongeveer 14 784 m<sup>3</sup>, wat overeenkomt met ongeveer 1.500 kipwagens ;



- de overtreding is tot stand gekomen door de uitgegraven grond van het nabijgelegen bedrijf te dumpen op het nabijgelegen landbouwperceel, wat niet getuigt van duurzame ruimtelijke ordening ;
- het terrein eigenlijk een goedkope, niet vergunde stortplaats is geweest voor de overtreder ;
- er een regularisatievergunning werd aangevraagd die zowel door de gemeente als de provincie werd geweigerd ;
- dergelijke grootschalige reliëfwijzigingen niet regulariseerbaar zijn binnen landschappelijk waardevol gebied ;
- dat het bedrijf buffering moest voorzien op eigen terrein en niet op het nabijgelegen landbouwperceel en er hiervoor in het kader van het specifieke eisen werden opgesteld als voorwaarde voor de uitbreiding van het bedrijf ;
- het bedrijf op eigen terrein en langs de ganse lengte van de perceelsgrens een bouwvrije zone van 10m en een buffer (met mogelijk een berm) van 8m breed moest voorzien ;
- aan deze vereiste van het BPA niet werd tegemoetgekomen ;
- het bedrijf verkiest de in het BPA voorziene bufferruimte op eigen terrein te voorzien als parking en het (landbouw-)perceel eraast als buffer en stort te gebruiken ;
- de omvang van de wederrechtelijk aangelegde berm bovendien veel groter is dan wat in het BPA is voorzien als buffering ;
- het kwetsieuze perceel gelegen is in landschappelijk waardevol gebied en volgens het provinciaal en gemeentelijk structuurplan gelegen is in het gave landschap  
 waarbij het de doelstelling is om de wijde panoramische zichten te behouden en te versterken en het beleid is gericht op het tegengaan van versnippering.

De herstelvordering staat in verhouding tot de ernst van de overtreding

De plaats is nog niet in de oorspronkelijke toestand hersteld en er is evenmin een regularisatie overeenkomstig een verleende vergunning.

Het door de herstelvorderende overheid gevorderde herstel van de plaats in haar oorspronkelijke toestand is nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van het misdrijf omschreven in de tenlastelegging een einde te stellen.

Het voordeel voor de goede ordening van de ruimte door het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand weegt op tegen de last die er voor de overtreeders uit voortvloeit. Het bestuur heeft uit de correct beoordeelde feitelijke situatie de naar recht en redelijkheid verantwoorde conclusie getrokken. De vordering is niet kennelijk onredelijk.

Kortom, tot de herstelvordering werd beslist door de bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften ; het blijkt niet dat deze vordering werd genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskenning van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Zij strookt met de wet.

In acht genomen de aard van de overtreding bepaalt de rechtbank de termijn van het herstel op 6 maanden vanaf het in kracht van gewijsde gaan van luidig vonnis om de beklaagden de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hen bij dit vonnis opgelegde verplichtingen te conformeren.

De op te leggen dwangsom van 150,00 euro/dag moet de beklaagden er effectief toe aanzetten het rechterlijk bevel uit te voeren.

**OM DEZE REDENEN :**

Gelet op de hiernavolgende artikelen, door de Voorzitter aangeduid :

artikelen 5, 40, 100 van het strafwetboek;

artikelen 1382 en 1383 van het burgerlijk wetboek;

artikel 367 van het wetboek van strafvordering;

artikelen 44 en 45 van het strafwetboek;

artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;

artikelen 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195 van het wetboek van strafvordering.

alsmede alle overige in de dagvaarding vermelde en hiervoor aangehaalde en bewezen wetsartikelen.

**DE RECHTBANK,**

**Rechtdoende OP TEGENSPRAAK ten aanzien van beide gedaagden :**

Gelet op het tussenvonniss dd. 02 februari 2010.

**Verbeterd en vult de dagvaarding aan zoals voormeld ;**

**In hoofde van**

Verklaart de feiten bewezen en veroordeelt de gedaagde uit dien hoofde, tot een geldboete van **TWEEHONDERD EUR ;**

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 36 van de wet van 07.02.2003, voormelde geldboete met **vijfenveertig decimes** verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **DUIZEND HONDERD (1 100,00) EUR.**

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **twee maanden.**

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vergoeding van **25,00 EUR** (artikel 91 lid 2 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **VIJF EN TWINTIG EUR + 45 decimes = 137,50 EUR** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie. (artikelen 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985, in werking getreden door het K.B. van 18 december 1986, en laatst gew. bij K.B. van 31.10.2005).

Verwijst deze veroordeelde tevens tot de helft van de kosten van het geding, in totaal begroot op **172,16 EUR**.

#### **In hoofde van DEBRA-FREEZE N.V.**

Verklaart de feiten bewezen en veroordeelt de gedaagde uit dien hoofde, tot een geldboete van **VIJFHONDERD EUR** :

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 36 van de wet van 07.02.2003, voormelde geldboete met **vijfenvestig decimes** verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **TWEEDUIZEND ZEVENHONDERD VIJFTIG (2 750,00) EUR**.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vergoeding van **25,00 EUR** (artikel 91 lid 2 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **VIJF EN TWINTIG EUR + 45 decimes = 137,50 EUR** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie. (artikelen 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985, in werking getreden door het K.B. van 18 december 1986, en laatst gew. bij K.B. van 31.10.2005).

Verwijst deze veroordeelde tevens tot de helft van de kosten van het geding, in totaal begroot op **172,16 EUR**.

**Op burgerlijk gebied :**

Beveelt de beklagden over te gaan tot **herstel** van de plaats nader vermeld in de oorspronkelijke dagvaarding, in de oorspronkelijke toestand, dit door de reliëfwijziging teniet te doen door de opgehoogde grond af te voeren naar een erkende en als dusdanig vergunde stortplaats (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenteën), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein binnen een termijn van **ZES MAANDEN** te rekenen vanaf de dag dat onderhavig vonnis in kracht van gewijsde zal zijn getreden.

Vernoordeelt de eerste en de tweede beklagde ieder tot het betalen aan de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur van een **DWANGSOM** van 150,00 euro per dag vertraging voor het geval dat de veroordeling tot herstel zoals hierboven vermeld niet volledig werd uitgevoerd, met dien verstande dat de dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoveneer huidig vonnis vooraf werd betekend.

Beveelt dat voor het geval de plaats niet in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen voornemde termijn de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur/het College van Burgemeester en Schepenen van de stad Tiel van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien, overeenkomstig hetgeen thans is bepaald in artikel 6.1.46 VCRO.

\*\*\*\*\*

Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van **achttien mei tweeduizend en tien**.

waar zetelden :

alleenrechtsprekend rechter;  
substituut procureur des Konings;  
griffier;